

Schuilstal, bouwen met beleid

De koude dagen staan voor de deur, gierende winden, stormen, hagelbuien. Wij kruipen lekker weg in een verwarmde kamer, onze paardjes trotseren de sneeuw. Gelukkig kunnen paarden heel goed tegen kou of regen omdat ze een dikke vacht hebben en omdat ze beschutting kunnen zoeken. Met paarden in het wild heb ik dan ook weinig medelijden, zo lang ze maar een droge ligplek hebben en beschutting tegen zon, vliegen of de gure natte wind kunnen zoeken. Wel heb ik medelijden met paarden die niet beschut kunnen staan. De Gezondheids- en welzijnswet voor dieren schrijft in artikel 36 en 37 voor dat dieren moeten worden beschermd tegen extreme weersomstandigheden. De houder van het dier is de eerste verantwoordelijke om zijn dieren te beschermen tegen ongerief. Als hij geen maatregelen neemt bij extreme weersomstandigheden kan hij strafrechtelijk worden vervolgd.

Het bouwen van een beschutting of een schuilstalletje is daarom noodzakelijk. Helaas, het bouwen van een stal in het buitengebied is niet altijd toegestaan en aan allerlei regels gebonden. In dit artikel ga ik verder in op dit dilemma en geef ik een voorbeeld van hoe het wel geregeld kan worden. Vervolgens doe ik een oproep om het schuilstallenprobleem NVVR-breed aan te pakken.

Een schuilstal is bedoeld voor hobbymatig gehouden dieren, ter bevordering van hun welzijn. Het heeft een open karakter en past in het landschap. Het is niet de bedoeling dat de paardeneigenaar het groot opzet. Een schuilstal voor paarden en pony's moet voldoen aan bepaalde eisen, qua ligging, bouw materiaal en vormgeving. Deze en andere eisen en de criteria of er een schuilstal gebouwd zou mogen worden, worden vastgelegd in het schuilstallenbeleid van iedere gemeente. Helaas zijn er nu pas drie gemeenten die zo'n beleid hebben opgesteld. Het gemeentelijke bestemmingsplan bepaalt waar in het landelijke gebied van de gemeente gebouwd mag worden. Soms staat in dit plan dat onder voorwaarden een stal is toegestaan, dan is het zaak om een bouwvergunning aan te vragen. Meestal staat er in het bestemmingsplan niets over een schuilstal genoemd. Je kunt wachten tot het moment dat het bestemmingsplan wordt gewijzigd en de gemeenteraad vragen om te kiezen voor de mogelijkheid om een schuilstal op te nemen in het bestemmingsplan. Als laatste bestaat soms de mogelijkheid om een ontheffing van het bestemmingsplan aan te vragen.

Een positieve uitzondering vormt de gemeente Nunspeet, waar de raad op 24 september 2009 een beleid over schuilstallen heeft vastgesteld. Nu moet de gemeente het beleid eerst nog effectueren door het onder te brengen in een paraplu-bestemmingsplan, daarna kunnen de bouwvergunningen voor een schuilstal worden ingediend. De reactie op dit beleid was van zowel de raad als het college positief en er kwamen ook geen bezwaren tegen dit voorstel. Er zijn verschillende positieve reacties gekomen van hobbyboeren, Levende Have (Kennissenetwerk voor hobbydierhouders) en de

Dierenbescherming. Ik heb de opsteller van het beleid, het raadslid Wilco Leeflang (CU), gevraagd waarom hij zich juist hard maakt voor dit beleid. Wilco vertelde dat hij was geschrokken van de kwaliteit van de vele (enkele tientallen) stalletjes die her en der (meestal illegaal) in de solitaire weilanden staan. Het werd hem duidelijk dat daar iets voor geregeld moest worden. Hij heeft het besproken met de wethouder, die dit punt wel wilde meenemen in de herziening van het bestemmingsplan buitengebied. Toen bleek dat het nog wel enkele jaren kon gaan duren, heeft Wilco het initiatiefvoorstel voorbereid.

Wilco: "Dieren die buiten staan hebben beschutting nodig. De bouw van illegale stallen naar eigen snit stuit echter op bezwaren en we willen verrommeling van het buitengebied voorkomen. Maar dat is niet het enige. Nu steeds meer boeren hun bedrijf moeten beëindigen, verdwijnen er ook steeds meer dieren uit het buitengebied. Dat is minder aantrekkelijk voor het landschap, we zien de dieren liever buiten lopen. De inhoudelijke reden waarom de fractie van de ChristenUnie beleid voor schuilstallen belangrijk vindt is tweeledig: CU wil het buitengebied aantrekkelijker maken en het dierenwelzijn bevorderen! Om een wildgroei aan stallen te voorkomen voorziet de beleidsnotitie in kaders voor de bouw van schuilstallen, waarbinnen de ruimtelijke kwaliteit van het gebied gegarandeerd wordt".

Op de paarden in Nunspeet, Wijchen en Bergen na is er voor de hobbymatig gehouden paarden in het buitengebied waarschijnlijk nog niets formeel geregeld. Niet alle paarden kunnen trouwens een schuilstal krijgen. Staat het paard bijvoorbeeld in agrarisch gebied met Landschapswaarde en Natuurwaarde of in een natuurgebied met bestemming Bos of Natuur, dan mag er geen schuilstal worden gebouwd. Het bestemmingsplan en het schuilstallenbeleid sluiten ook gebieden uit. Dat betekent in een enkel geval dus handhaven! Dat regelen doe je ook niet zomaar, je moet weten waar en wanneer je bij de gemeente moet aankloppen. Je hebt geluk als je een ambtenaar treft die je op het goede spoor zet.

Wat is wijsheid als je lid bent van een grote vereniging die bestaat uit leden die zich bezig houden met hobbymatig gehouden paarden? Een coördinator aanstellen! Omdat ik mij al heb verdiept in dit onderwerp en omdat dit een belangrijk onderwerp is wil ik voorlopig als coördinator schuilstallen optreden. Per e-mail kunnen wij samen de beste strategie bepalen en de acties uitzetten. De ervaring die ik op doe kan ik weer gebruiken in de procedure van de volgende potentiële NVVR-stallenbouwer. Ik hoor graag jullie ideeën en ervaringen.

Mail mij op: plieven@tiscali.nl

Tekst: Petra Lievese Foto: Wilco Leeflang

